

DO OPŠTINSKATA ZAEDNICA NA ZDRAVSTVOTO
I ZDRAVSTVENOTO OSIGURUVANJE

B I T O L A

P R E D L O G

/Molba/

Za obnova na postapka

Od Ivkovski Krste od s. Podmočani, opština- Resen, sega od Resen, ul. "2" br. 26-a.

Na: Pravosilното rešenje br. 05-1214/1 od 22.02.1972 god. na komisijata za utvrduvanje na raboten i poseben staž pri NO na opštinata - Resen.

So pogore označenoto rešenje mie utvrdeno vo poseben staž vremeto od 7.12.1944 do 15.05.1945 godina, a ne mi se utvrdi vremeto od 1.04.1942 do 7.12.1944 godina.

Jas, sega dojdov do novi dokazi, koji ako bea poznati na toj organ vo poranešnata postapka, sekako ke dovedea do poinakvo rešenje od ona što odluči Komisijata so gore označenoto rešenje vo vrska so kee go podnesuvam ova baranje za obnova. Vo prilog na ova baranje podnesuvam svoja Avtobiografija, vo koja imam podrobno opisano vo što se sostoeše mojata aktivna i organizirana rabota za celite na NOB.

Imeno, teritorijata na denešnata Resenska opština- Prespa beše okupirana i toa severniot del od gr. Resen od bugarskiot okupator, a južniot del vo koj se naodaaše meeto selo Podmočani od Italijanskiot okupator. Od bugarskata okupaciona teritorija prebegnaa vo našeto selo Podmočani nekojku ilegalci od rilep koji se deklariraa kako "šnajderi" a vo saasnost organizaciono rabotea za pokretot. Pošto bev so poslabe zdravje i domašnite ne me prakaa na rabota, a bev veke na svoje mladinsk godini, se zapoznav so niv, so koji veke serabotuvaše sega pokojniot Narden heroj Kosta Kusakovski bivš od s. Podmočani i prvoborec Zivko Stefanovski - svedokot. Jas, mu bev na raspolaganje, obezbeduvajki gi so nošenje na hrana, davanje na razni informacii, a pošto imav dvovlasnička karta možev so nea da odma i na teritorijata okupirana od bugarite, kade što nosev pisma vo eden i drug pravec s. Podmočani- Resen i obratno. Na vrakanje od Resen, sled kako pratkata ha predadov na Kalija Milenkovski vikan Mačakot vo Resen, avrakajki se so drugaret Jordan Suševski bevme zadržani od pograničnite vojni vlasti i pretepani od kotek.

Na oddadovne ništo. Potea, se zaredija dviženjata na ilegalni - partizani kako pok. Ilija Spirovski, Naume Veslievski-ovčaret, Krste Sekolevski, Vasil Starejki i Leo Ukrić - Slovenčeto, koji organizacione ušte posilno go zacvrstija pokretot i togaš, na 1.04.1942 god. bev primen kako skoevec vo SKOJ, edno poradi detogašnata moja aktivnost ivtoro što sega kako člen na SKOJ redovno učestvuvam na sostancite što se održavaa vo s. Podmočani pomeđu rakevodstvoto na drugarite od pozadinata i partizanskite edinici. Na 28.08.1942 godina so puška vraka zaminav so odredot "Dame Grujev" od italijanska na bugarska okupaciona teritorija na planinata Bigla. Pošto bev slag so zdravjeto nena gradite, drugarite od odredot uvideoa deka ne sum vo sostojba da vleguvam od akcija vo akcija so odredot i deka zaradi mene možat da bidat otkrieni i da ne možat da gi prevzemaat potrebnite maršuti, samoto rakevodstvo na odredot me posovetuva da ne se vrakam na albanska teritorija, ami da se javam vo Resen na bugarskiot okupator, bolen sum izbegal od toa što nesakama da bida pod italijansko-albanska okupacija i taka da pobaram azim kaj niv.

Bev svesen deka i ako bugarite mi dadat azim poradi toa

što pomeđu ednite i drugite okupatori imaše netrpelivost od lokalni karakter, jas ne ke možev da ostanam vo Resen bidejki meeto selo Podmočani geografski grafitira se Resen, a da ostanam meotkrien, i ve takov slučaj od mene bugarskiot okupator ke baraše da gi dam site podatoci za oredot "Dame Gruev", jas odlučiv da zaminam vo Bitola kade kako pogolema naselba, ke možam da ostanam meotkrien. Vo Bitola me prihvate sopstvenikot na togašniot "Kičevski han", komu mu pomagav vo domašnite raboti, a istovremeno i se lečev. No 21.12.1942 godina, posle ubistvo- to na sega pok.naroden heroj Kosta Kusakovski, se kogo sorabotuvam, bev okrien od bugarskata policija, koja me uapsi i me podvrgna na poznatata nivna tortura kako bi priznal sve, za koja cel me držaa zatvor do 1.04.1943 godina, koga bev izvađen se ušte pet-6 drugari da ne sudat kako "šumkari". Nemaški dokazi sudot ne oslobodi, ali ne ne puštija na sloboda, ami ne interniraa. Jas bev interniran vo s.Manastir Bugarija, celi šest meseci. Duri po kapitulacijata na Italija, vo M. oktombri 1943 godina se vrativ vo meeto selo Podmočani, koja podpadna pod bugarska okupacija. Vednaš se povrzav so drugarite Risto Kusakovski i Lazar Pargovski, koi rabotea vo pozadinata na s. Podmočani i so Baritzanite- ~~styx~~ ilegalci - Živko Stefanovski i Pere Zdravkovski, koi pak gi snabduvav so hrana so informacii za sestojbata vo pokretot i dviženjeto na neprijatelot.

Vo proletta na 1944 godina pomenatiot Živko Stefanovski svedokot organizira edna grupa mladinci da zaminat partizani. Se prijavivi jas. No, pošto bev bolen me ostavija vo pozadinata. Duri na 1 i 2.09.1944 godina so grupa drugari- partizani zaminavme za Karaorman za da se vooružame. Posle nekólku dena se vrativme nazad vo dopunskiot bataljon vo s. Ljubojno kade ednagrupa bevme izdvoeni za da služime vo narodna odbrana. Poradi slaboto zdravje me ostavija vo pozadinata na s. Podmočani izvršuvajki gi site zadači što se postavuvaa za celite na pokretoto - Resen se oslobidi na 5.11.1944 godina i pošto trebaše pojačanje na partizanskite edinici, posebno za ohrana na kasarnata, se prijavivme desetina mladinci. Nekólku od nas što bevme poslabi so zdravjeto bevme isprateni vo Bitola na lekarski pregled i na lečenje, a bevmeodređeni na služba vo slagališetoto vo Bitola, kade ostanav do 7.12.1944 godina. Od ovaa data bev upaten vo IX-ta brigada so koja se dvižev do 15.05.1945 godina. od kade bev prekomandovan za čuvanje na aerodromite vo Mostar i Žadar, kade ostanav do krajot na 1947 god. i posle ova bev demobilisan.

Za dokaz na gornite navodi, molam da bidat saslušani dolu navedenite lica vox svojstvo na sviditeli i toa:

1. Živko Stefanovski od Skopje, naselba Trnovo ul. "eskovs- ka Br.31.
2. Šuševski Jordan od Skopje ul. Skopska 9-a/IV,
3. Ddagi Tozija od Skopje, delegat vo Sobranie na Makedo- nija -Skopje.
4. Jordan Naumovski od Skopje, ul.94 br.14-Tavtalide i
5. Boškovski Lambo od Bitola ul. Matija Guhec br.40.

PRIOLOG: Avtobiografija.

Predvid na iznesenoto pogore go molam naslovot da dopušte obnova na postapka na pravesilnoto rešenje br.05-1214/1 od 22.09.1962 god. na Komisijata za rešavanje na raboten i poseben staž na SO- RESEN, i da mi go utvrdi vo poseben staž vremeto od 1.04.1942 g. do 7.12.1944 godina, pominato za celite na NOB.

Blagodaram na vnimaniето.

Molitel,

А В Т О Б И О Г Р А Ф И Ј А

На Ивковски Јончев ~~Крсте~~ Крсте од с.Подмочани, општина Ресен,

Роден сум на 20.09.1922 година, во с.Подмочани, во земјоделско семејство. Од земјоделството можевме да го извадуваме лебот колку да се прехраниме, за да ги задоволи поголемите потреби од животот којот татко беше приморан да оди на печалба во Станбол.

Имам основно образование, до IV одделение. Моето село Подмочани после капитулацијата на Стара Југославија, подпадна под Италијанско-Албанска окупација. После извесно време во истата година 1941 во нашето село дојдоа илегалци од разбиениот одред во Прилепско, по име: Илија Ивевски и Горе Велковски, кои на окупаторската власт се пријавија како снајдери. Тие веднаш се поврзаа со напредните другари - жители на с.Подмочани, со сега пок.народен херој Коста Кусаковски, преку кого и јас се запознав со илегалците, со кои веќе соработуваше првоборецот Живко Стефановски од с.Подмочани, сега во Скопје. Пошто јас бев со нежно здравје, домашните ме ме пракаа на полска работа, јас се ставив на располагање на Покретот и во прво време ги обезбедував со храна "снајдерите", им давав разни информации, одржував врски помеѓу нив и другарите што работеа во позадината на с.Подмочани, а пошто имав дво-властничка карта и можев со неа слободно да се движам и на територијата окупирана од бугарскиот окупатор, носев писма од другарите од с.Подмочани до другарите од Покретот во Ресен кој што беше на територијата од Бугарската окупација и ги предавав на другарот, сега покојниот Калија Миленковски викан "Мачакот". При едно такво пренесување на писмо, откако ги предадов истите, на враќањето со другарот Јордан Шушевски, сега од Скопје бевме фатени и претемани од Бугарските погранични војни власти. Ова беше во пролетта на 1942 година.

Во истата пролет дојдоа на Албанска окупаторска територија илегалци што пребегнаа од бугарска окупационна територија: сега пок.Илија Спировски, Науме Веслиевски - "Овчарот", Крсте Соколовски, Васил Старејко и Лео Угриќ - "Словенчето". Поради дотогашна моја активност на 1.04.1942 година, бев примен во СКОЈ и како скоевац учествував ~~на~~ на состаноците, што се одржуваа во с.Подмочани од другарите илегалци, во заедница со другарите од с.Подмочани - пок.Коста Кусаковски и другарот Живко Стефановски, сега во Скопје. На овие состаноци се читаше напредна литература, разни брошури и летоци и се преземаа конкретни мерки за нивното снабдување со храна, облекло, сметшај и обезбедување приликом одржувањето на состаноците. За скоевац бев предложен од другарот Јордан Наумовски, сега од Скопје. - Во јуни 1942 година, илегалците излегоа во партизани в планина и за истите требаше да се прибира храна, оружје и муниција. На 28.08.1942 година, Народниот херој Јосиф Јосифовски - Свештарот, дојде во селото Подмочани да ги прихвати оние лица и младинци што сакаа да одат во партизани. Преку сведокот Јордан Шушевски бев повикан и јас и неговиот предлог да излезам во партизани јас го прихватив макар што небев добар со здравјето кое нешто се гледаше на мене. Отидов дома скриената пушка ја завив во рженица и со другарите Јордан Наумовски, Коста Кусаковски и Ристе Глобочки отидовме во колибата на последниот, каде што го откопавме сандукот со муниција. Оттаму со другарите, како партизани поминавме на бугарска територија во одредот над планината Бигла, во одредот "Даме Груев". Пошто моето здравје се влоши бев многу исцрпен и како таков во акциите на одредот место да помогнам ќе му одмогнував, раководството на одредот ме посаветува да одам на бугарска територија во Ресен и да се прикажам како божем бегам од Албанскиот окупатор, како би можел да се лекам. Еден другар Ташко Серафим Ѓоргиевски сега во Скопје ме снабди со лична карта. За да небидам откриен дека сум дошол директно од Одредот, се префрлив во Битола и најдов уточиште кај сопственикот Панде

на "К.чевски ан". Том ме прихвате божем како момоче да му ги терам кравите на ливада и со негова помош се лечев во Битола.

На 21.XI.1942 година, после убиството на сега пог.народен херај Косте Кусаковски бев откриен од Бугарската полиција, која го блокира отелот и при обидот да побегнам ме фатија ими ставија лицици на рацете име затворија во участакот кај саатот во Битола. Ме тепаа, мачеа во испитувањето за мојата врска со покретот, јас ништо не открив а им велев дека сум побигнат од Албанците, кои вонашето село отворија албански училишта, а јас на ~~нишанејќи~~ мојет помал брат му имав забрането да се запише. Повеќе денови систематски ~~ми~~ ме тепаа на разни начини и кога видео дека од мене неможат да извлечат ништо до 1.04.1943 година ме држаа во затворот кај Црн.мост, кога се уште 5-6 другари бевме извадени на суд, како "шумкари. Неможејки полицијата ова да го докажи пред судот бевме ослободени. Тојаш бевме интернирани, јас бев интерниран во с.Манастир Бугарија, каде поминав 6 месеци во интернација.

По капитулацијата на Италија во м.Октомври 1943 година, се вратив во моето село Подмочани, кое сега попална пог бугарска окупација. Веднаш се поврзав со другарите Ристо Кусаковски и Лазе Парговски, кои ми рекоа дека све разбрале за мене: дека сум бил затворен од бугарите во Битола, дека во затворот сум се нашол со другите наши затворници од ресенско, како со др.ДРАГИ ТОЗИЈА и други, дека сум бил интерниран во Бугарија и т.н.-Во тоа време како позадинци работев-другарите илегалци Живко Стефановски и Перо Здравковски, во околината на с.Подмочани и јас ја превзедов обврската да ги снабдувам со храна и друго, носејќи им храна на ними и на др.партизани во колата натоварена со арско губре.

Во пролетта на 1944 година, горе поменатиот ЖИВКО СТЕФАНОВСКИ организира една група младинци за да заминат партизани. Јас пак се пријавив али виждајќи дека сум болен ме советувахе Лазе Парговски да останам во позадината.-При крајот на м.август 1944 година, во селото наше-Подмочани слезе една бригада партизани. На 1 и 2.IX.44 бригаата замина на западната страна на Преспанското Езеро и кај с.Шурленци се судри богарите. Јас, со група другари заминавме за Караорман за да се вооружаме. Во Караорман останавме неколку денови и се вративме назад во депунскиот батаљон во с.Дубојно. Тамо беше др.КАЛИЈА МИЛЕНКО-"Мачекот", кој издвоји една група партизани за во НАРОДНА ОДБРАНА, меѓу кои бев и јас, но, кога виде дека сум доста болен, ме одреди даработам во позадината со препорака до Народно ослободилачкиот одбор на с.Подмочани. Ова беше при крајот на м.септември 1944 година. Се јавив кај раководството на позадината, но кое беа Цветко Кусаковски и Живко Стефановски, извршувајќи сите поставени задатоци-прибирање на храна, прихваќање на партизани, рушење на мостови и др.диверзантски акции со другарите Јанче Статески, Накија Барковски, сега покоен и други.

Ресен се ослободи на 5.11.44 и пошто требаше појачање на партизанските единици, се јавивме дестина младинци, за охрана на касарната во Ресен. Неколку лица што бевме болни, бевме испратени во Битола на лекарски преглед. Примивме лекови и бевме одредени на служба во СЛАГАЛИШТЕТО во Битола, каде останав до 7.12.44, а потоа бев упатен во IX БРИГАДА во која останав до 15.V.45 година, од која бев прекомандован во друга единица која имаше задаток да ги чува аеродромите во Мостар и Задар, се до крајот на 1947 година, кога бев демобилизиран.

Потписник,